

Sygn. akt IV KZ 11/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **A.CH.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 244 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2018 r.,
zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II
Karnego Sądu Okręgowego w T.

z dnia 5 lutego 2018 r., sygn. akt II Ka (...)

odmawiające przyjęcia kasacji obrońcy skazanego od wyroku
Sądu Okręgowego w T. z dnia 16 listopada 2017 r.

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi
Okręgowemu w Tarnowie celem ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Obrońca z urzędu skazanego A.CH. w dniu 23 stycznia 2018 r. złożyła kasację od wyroku Sądu Okręgowego w T. Wydział II karny z dnia 16 listopada 2017 r. sygn. akt II Ka (...).

Zarządzeniem z dnia 5 lutego 2018 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w T. odmówił przyjęcia przedmiotowej kasacji, gdyż pochodzi ona od osoby nieuprawnionej, obrońcy z urzędu, którego nie wyznaczono w toku postępowania kasacyjnego.

Zażalenie na to zarządzenie złożyła obrońca zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 84 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że obrońca ustanowiony z urzędu nie ma prawa do podejmowania

czynności procesowych (w tym sporządzania kasacji) także po prawomocnym zakończeniu postępowania oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w T. (Przewodniczącemu Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w T.) do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy z urzędu skazanego A.CH. jest zasadne.

Przewodniczący II Wydziału karnego koncentrując się na wynikającym z treści art. 84 § 2 k.p.k. stwierdzeniu, że obrońca wyznaczony z urzędu w postępowaniu toczącym się przed wydaniem prawomocnego wyroku ma obowiązek podejmowania czynności obrońcy ale tylko na tym etapie postępowania, pominął iż taki obrońca, choć nie ma już obowiązku, to ma uprawnienie do działania w imieniu oskarżonego także po uprawomocnieniu się orzeczenia, o ile decyzja o wyznaczeniu go obrońcą z urzędu nie zawiera ograniczenia. Rozumowanie to wynika jednoznacznie z treści art. 84 § 1 k.p.k.

Oczywistym jest, że adw. K.W. zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2016 r. została wyznaczona obrońcą z urzędu ówczesnego podejrzanego A.CH. Powyższa decyzja Sędziego Sądu Rejonowego w B. nie zawierała żadnych ograniczeń (vide zarządzenie k. 66 akt sprawy).

Fakt pominięcia treści art. 84 § 1 k.p.k. w toku procedowania w przedmiocie przyjęcia kasacji stanowił obrazę tego przepisu i w sposób bezsporny zaważył na wyniku decyzji podjętej w trybie art. 530 § 2 k.p.k.

Skoro jak wskazano zarządzenie o ustanowieniu obrońcy z urzędu nie zawierało ograniczenia, to wyznaczony obrońca miał prawo wykonać czynności związane z wniesieniem kasacji (por. postanowienie SN z 30.08.2011 r., V KZ 45/11).

Działanie adwokata w ramach swojego uprawnienia, a nie obowiązku może co najwyżej stanowić o braku podstaw do zasądzenia zwrotu kosztów związanych ze sporządzeniem i wniesieniem kasacji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2011 r., II KK 58/11, LEX nr 794843).

Z przytoczonych powodów orzeczono, jak na wstępie.

